

Такива бѣхж: Драганъ, Иванчо и Еленка.

Една вечеръ, когато вѣнъ бѣше много студено, дѣцата бѣхж насѣдали до огъня и распитвахж татка си за разни нѣща.

— Татко, отъ кѣдѣ сж докарани машинитѣ на фабриката? — попита Еленка.

— Тѣ сж докарани отъ много далечъ, Еленке. Тамъ работятъ много голѣми нѣща: параходи, желѣзници и много други машини!

— Тамъ трѣбва да работѣтъ много работници? — попита Иванчо.

— Да, така е! Тамъ има голѣми фабрики, въ които работѣтъ отъ 1000 до 10,000 души. Изработенитѣ нѣща ги распродаютъ изъ цѣлия свѣтъ!

— Тѣзи голѣми фабрики дали сж дърва ги каратъ, както нашата? — запита най-голѣмия — Драганъ.

— Не, тамъ не ги каратъ сж дърва! Слушайте да ви раскажж за това, мили ми дѣца!

Баща имъ като видѣ, че дѣцата му искатъ да се научѣтъ, той сѣ радостъ захванж да имъ расправѣж.

— Всичкитѣ фабрики ги каратъ сж едни камънѣ, които се казватъ *каменни въглища*. Тѣзи въглища ги копаѣтъ отъ планинитѣ. Тѣ сж се образували отъ дърветата, които сж расли прѣди милиони години. Тѣ иматъ черъ цвѣтъ. И когато се хвърлѣтъ въ огъня, горѣтъ сж силенъ пламѣкъ. Тамъ гдѣто копаѣтъ каменнитѣ въглища се казва *рудникъ*. Много работници трѣбватъ за капанието имъ

— Тѣ трѣбва много мжно да се копаѣтъ? — запита Еленка.

— Найстина, Еленке! много тѣжко е на работницитѣ. Въглищата въ земята сж расположены въ крива линия. И тѣ (работницитѣ) трѣбва да копаѣтъ по крива посока. Камен. въглища се намиратъ много дълбоко въ планината. Заради това вѣтрѣ става тъмно и много мжно се работи. Копанието имъ е много трудно. Работницитѣ лѣгатъ на гърба си и копаѣтъ. Но тогава